

Predica de la Krefeld

Duminică, 6 februarie 2011, ora 10

Ewald Frank

Noi suntem foarte mulțumitori Domnului fiindcă putem fi în acest loc, să ascultăm împreună Cuvântul lui Dumnezeu și să-i permitem Cuvântului să ne vorbească. Aseară au fost conectați cu noi, prin Internet, 790 de calculatoare de pe tot pământul, începând de la o margine a pământului la cealaltă. Și ne gândim că în unele locuri au fost adunați împreună mai mulți frați în fața unui calculator ca să asculte Cuvântul Domnului.

Este minunat felul cum Dumnezeu a condus totul, așa încât Cuvântul Lui să nu fie auzit doar într-o țară sau într-un oraș, ci să fie ascultat în toată lumea și în așa de multe limbi. Dumnezeu să binecuvânteze pe toți frații noștri care traduc în alte limbi și să fie cu ei într-un mod deosebit. Noi suntem recunoscători că Dumnezeu ne-a dăruit astfel de frați, pentru ca, în toate limbile, Cuvântul Domnului să ajungă până la marginile pământului. Căci așa este scris: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor”. Aceasta are loc acum. [...]

De fiecare dată, noi putem spune: este minunat că acest Cuvânt al lui Dumnezeu poate fi vestit în toate popoarele, limbile și națiunile, așa cum nu s-a întâmplat niciodată mai înainte. Desigur, că cei mai mulți oameni vorbesc limba engleză. Suntem mulțumitori pentru frații noștri din toate popoarele, și din toate limbile. Dar limba engleză este o limbă mondială și prin vestirea în această limbă este acoperită cea mai mare parte a lumii. [...]

Pe inima fratelui nostru Gilbert din Paris este dorința să facă o vizită în Statele Unite, cu o întreagă delegație din Europa, ca acolo unde este necesar să mai spună o dată ce face Dumnezeu în timpul nostru. Eu nu-i trimit, dar este dorința lui și a mai multor frați, ca acolo, în Jeffersonville, să mai spună încă o dată că Dumnezeu nu a încetat să lucreze, după ce fratele Branham a fost luat acasă. Astăzi nu este vorba să se publice istorisiri din viața fratelui Branham și să se facă din el punctul central, ci este vorba ca adevăratul mesaj al lui Dumnezeu să fie vestit și astfel ultimii să fie chemați afară. Acesta este scopul nostru principal în ziua de astăzi. Și este pe inima fratelui nostru să spună aceste lucruri acolo și să găsească oameni care să asculte. Domnul Dumnezeu să-i dăruiască harul Său pentru aceasta.

În mijlocul nostru este fratele nostru Daniel și fratele Thomas. Aceștia sunt frații care au fost deja în Jeffersonville și au vorbit cu fratele Sothmann. Acest frate Sothmann a fost martor în 1958, când fratele Branham mi-a spus: „Tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. Ei au auzit mărturia aceasta din gura aceluiși bărbat care, în 3 decembrie 1962, a fost de față atunci când fratele Branham mi-a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul”. Eu am mai spus aceste lucruri din când în când, dar de când frații noștri au fost acolo și au auzit aceste lucruri din gura martorilor respectivi, precis că și voi sunteți un pic mai siguri, iar pentru mine este o dovadă suplimentară. De fapt, toate sufletele scumpe pe care Dumnezeu le-a chemat din toate popoarele și națiunile, sunt dovada că mesajul, Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul ceasului prezent nu s-a întors fără rod, ci a împlinit scopul pentru care a fost trimis.

Toți cei care ne-au vizitat să se simtă bine, fie că sunt aici de prima dată, a doua, a treia oară, sau au fost de mai multe ori. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți de aici, și El să binecuvânteze astăzi în toate popoarele și în toate limbile.

[...]

Avem un e-mail deosebit, unde este vorba din nou despre Sabat. Niște oameni vin din diferite denominații unde se învață că „Sabatul este ziua Domnului” și se mai învață că „acela care nu ține Sabatul are semnul fiarei”. Există biserici unde aceste lucruri sunt spuse și accentuate foarte dur și anume că, „acela care ține duminica are semnul fiarei”. Și chiar astfel de oameni nu au odihnă, decât dacă ei își găsesc odihna în Dumnezeu. Iar odihna în Dumnezeu se poate găsi doar dacă se citește Cuvântul lui Dumnezeu și dacă omul respectiv permite Cuvântului lui Dumnezeu să-i vorbească.

Vă citesc niște versete biblice pe care voi puteți să le urmăriți. Putem citi și din Levitic 23. Mă voi referi doar la un singur lucru, și anume că Domnul nostru a înviat în ziua de după Sabat. Citiți Matei 28.1, Marcu 16.1, Luca 24.1, Ioan 20.1 și după aceea Ioan 20.19 ca dovadă că El a înviat în prima zi din săptămână. Iar în Ioan 20.26 este din nou o dovadă și, după aceea mai avem încă o dovadă în Faptele apostolilor 20.7, unde scrie că ucenicii s-au adunat în prima zi a săptămânii, să împărtășească unii cu alții Cuvântul și apoi au sărbătorit cina.

Trebuie să o spunem foarte clar în toată lumea, că în conformitate cu Exod 31 începând de la v. 13 până la v. 17, Dumnezeu a dat Sabatul poporului Israel, ca un semn al legământului între El și poporul Său, Israel. În Isaia 66 de la v. 6 ne este spus totul despre templul care va fi zidit. După aceea avem v. 23, unde este scris că: „În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, zice Domnul”. Totul este într-o ordine divină, pentru Israel și pentru Biserică. Noi nu ne adunăm în ziua de duminică fiindcă Împăratul Constantin a declarat, în anul 321, ca „duminica să fie sărbătorită”. Nu! Ci noi ne adunăm în amintirea faptului că Domnul a înviat a treia zi după răstignirea Lui și tot atunci ne-a adus mântuirea.

Mai este și controversa cu privire la cele trei zile: „Dar unde rămân cele trei zile: vinerea, sâmbăta și duminica?” În această legătură doresc să vă citesc trei versete biblice. Întotdeauna sunt mai multe versete biblice pe care trebuie să le citim, ca să știm exact ce este spus în versetele respective.

Prima dată citim din Exod.6-7. Vă rog frumos citiți foarte exact și atent! Citim Exod 12.6-7: „Să-l păstrați până în ziua a patrusprezecea a lunii acesteia; și toată adunarea lui Israel să-l junghie seara (să fie junghiat între cele două seri). Să ia din sângele lui, și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îl vor mânca”. Citiți și alte versete biblice, de exemplu Levitic 23.5: „În luna întâia, în a patrusprezecea zi a lunii, între cele două seri, vor fi Paștele Domnului”. Și în Numeri 9.3.

În iudaism există două seri. O dată este „apusul soarelui” care este „prima seară”, dar când se întunecă de tot, atunci este „a doua seară”. Și între aceste două seri, de la apusul soarelui și până începe să se întunece, în acel timp trebuia să fie adusă jertfa.

Foarte scurt vom atinge acest subiect. Dacă Domnul nostru a fost răstignit și a murit vinerea după amiază, atunci această zi se numără, apoi se numără sâmbăta și, de asemenea, se numără și duminica, la fel, ca o zi. În Biblie este expresia: „în a treia zi”. Doar o singură dată preoții și fariseii au spus: „Acest Bărbat a zis că va învia după trei zile”. Aceasta nu a spus-o Isus, nu au spus-o apostolii, ci au spus-o cărturarii, preoții cei mai de seamă și fariseii. Acest lucru ne arată că ei au vorbit pe lângă Dumnezeu, în așa fel ca criticii să aibă un argument până în ziua de astăzi. Isus, Domnul nostru a spus întotdeauna „a treia zi”. El n-a spus niciodată

„după trei zile”. Este dorința inimii mele ca Dumnezeu să ne dăruiască claritate în toate cazurile, ca să putem așeza corect toate lucrurile.

[...]

Mi-am mai notat ceva aici. În urmă cu câteva zile am avut un vis deosebit. Eu de fapt nu [prea] visez, dar acesta a fost un vis ciudat: „Eu am fost ridicat deasupra pământului și de acolo am putut să văd într-o altă dimensiune. În această dimensiune se poate vedea în toată lumea. Eu am văzut că din partea mea stângă a venit un bărbat îmbrăcat ca un cardinal. El avea o îmbrăcămintă nouă, foarte frumoasă și avea mai multe coroane papale, tiare; toate erau puse una peste cealaltă. El avea un teanc de coroane. El s-a dus și a pus într-un loc o coroană și în alt loc altă coroană. El făcea asta peste tot. Și când a trecut, m-am uitat spre est, apoi m-am uitat încă odată aici și am văzut cum el a pus peste tot aceste coroane papale”.

Nu știu ce să spun, dar aceasta a fost o realitate. Vă spun că aceasta se întâmplă chiar acum, în timpul nostru. Recunoașterea papalității de către toate celelalte religii este lucrul cel mai important din aceste zile. Peste tot a fost marcată autoritatea papei prin această tiară, care reprezintă autoritatea lui; și toți s-au supus Romei. Dar Satanei nu-i este permis să se atingă de Biserica lui Isus Hristos. El s-a uitat odată și spre noi, dar a trebuit să meargă mai departe, și a pus coroanele lui în alte biserici. În mijlocul nostru, nu Antihristul are ceva de spus, ci Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru. El, Isus Hristos, Domnul nostru, este Capul Bisericii Sale.

Doresc să citesc, scurt, niște versete biblice din Isaia. Prorocul Isaia a scris 66 de capitole, exact atâtea capitole câte cărți sunt în Scriptură; și el a scris despre tot. În Isaia 21, noi avem o mare întrebare pusă unui străjer, despre cât de târziu este în noapte.

Citim Isaia 21.11-12: „Prorocie asupra Dumei. Mi se strigă din Seir: „Străjerule, cât mai este din noapte?” „Străjerule, mai este mult din noapte?” Străjerul răspunde: „Vine dimineața și este tot noapte. Dacă vreți să întrebați, întrebați; întoarceți-vă și veniți iarăși”. Acesta este un cuvânt foarte puternic. „Străjerule, mai este mult din noapte?” Este foarte târziu în noapte, dimineața este foarte aproape.

Noi știm ce a subliniat și fratele Branham în Zaharia 14: „...dar spre seară se va arăta lumina”. Nouă ne va fi iluminat drumul până când vom ajunge la miezul nopții și vom fi răpiți în văzduh, ca să întâmpinăm acolo pe Domnul și Mântuitorul nostru.

Noi credem că doar aceia care fac parte din Biserica Mireasă vor asculta și vor fi de acord în interiorul lor cu chemarea Domnului nostru din acest timp. Așa cum se întâmplă în sfera pământescă tot așa se va întâmpla și în sfera supranaturală. Dacă se anunță o nuntă, atunci nu se vor pregăti toate doamnele, ci doar mireasa va fi aceea care se va pregăti în mod deosebit. Toate celelalte continuă cu îndeletnicirile lor așa cum o făceau și până atunci, dar mireasa care are o făgăduință, care are un mire, dorește să vină cât mai curând acea zi și să fie gata, și doar mireasa se pregătește. La fel este situația și în domeniul duhovnicesc cu Biserica Mireasă. Doar aceia care fac parte din această Biserică Mireasă vor asculta chemarea Mirelui: „Iată mirele (vine), ieșiți-i în întâmpinare (pregătiți-vă să-L întâmpinați)!” Dar, cine se pregătește să-L întâmpine?

Eu nu critic, dar atunci când este vorba despre revenirea Domnului Isus Hristos, este scris în toate revistele religioase, pretutindeni oamenii scriu despre timpul sfârșitului. Dar cine are Cuvântul făgăduinței? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului? Cine a permis să fie chemat afară? Cine s-a dezbrăcat de mantaua babiloniană și s-a îmbrăcat cu hainele mântuirii? Noi am înțeles faptul că Domnul are niște intenții foarte serioase cu noi. Ultima chemare este dată acum.

Doresc să mă refer din nou la anul 1958; în iunie 1958 la conferința din Dallas, Texas - ce am știut eu despre un mesaj? Ce am știut eu despre un proroc făgăduit care trebuia să vină? Eu

n-am știut nimic mai înainte. Eu am luat parte la această mare conferință la care au participat toți marii evangheliști. Eu n-am știut nimic despre făgăduința din Maleahi, n-am știut nimic despre mesaj. La urmă fratele Branham mi-a spus: „Tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Dar mai înainte de aceasta eu l-am întrebat: „Spune-mi care este deosebirea între tine și toți ceilalți evangheliști?” Toți evangheliștii de acolo puteau să predice mai bine decât fratele Branham. Câteodată platforma devenea neîncăpătoare pentru ei. Peste tot erau microfoane și ei făceau un joc de scenă în stânga și în dreapta. Dar după a treia zi, m-am dus la fratele Branham și i-am spus: „Eu văd că este o deosebire între tine, slujba ta și între tot ce fac și spun toți ceilalți. Care este această deosebire?” El mi-a răspuns foarte scurt: „Deosebirea este aceasta: „eu am un mesaj pe care trebuie să-l aduc”. După aceea am continuat discuția. El a mai spus: „Tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”.

Dumnezeu, care a știut toate lucrurile, a avut grijă de tot și a planificat totul într-un mod desăvârșit. La Dumnezeu nu există coincidență, ci El face totul într-un mod desăvârșit, așa cum a hotărât încă de la început.

Noi am ajuns la sfârșitul timpului de har. Toți spun că ultimul an a fost un an al catastrofelor; fie în Golful Mexic, în Reykjavik, în Haiti, în Chile sau în alte locuri de pe pământ, pretutindeni s-au întâmplat niște lucruri deosebite. Dar și acest an a început cu astfel de catastrofe. Dar preocuparea noastră principală este Ierusalimul. Este scris că chiar și Balaam a trebuit să spună: „Binecuvântat să fie oricine te va binecuvânta”. Aceleași cuvinte sunt scrise în Geneza 12: „Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta...”. Noi binecuvântăm Israelul din adâncul inimilor noastre.

Dumnezeu a tăiat aceste ramuri naturale, pentru ca noi, care eram dintr-un măslin sălbatic, să fim altoiți în locul lor și am fost făcuți părtași rădăcinii și grăsimii măslinului. Dar Pavel scrie: „...nu te fâli față de ramuri. Dacă te fâlești, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine”. Noi suntem mulțumitori fiindcă am avut har să putem primi Planul lui Dumnezeu de mântuire, așa cum se desfășoară înaintea noastră, de la început până la sfârșit.

Dar și astăzi se poate întreba: „Străjerule, cât mai este din noapte?”. Și răspunsul este: „Vine dimineața...”, și după aceea nu se va mai însera. Această dimineață glorioasă vine, dar încă mai este noapte. Acum se potrivește și acest fapt: „Încă este noapte, dar această dimineață minunată vine. Când va veni această dimineață veșnică și timp nu va mai fi, și atunci va răsună cuvântul Împăratului” – așa spune o cântare germană. Lucrul important este acesta: dacă vreți să știți mai mult, întoarceți-vă și veniți iarăși și mai întrebați încă o dată. Noi dorim să știm mai mult, noi am venit încă o dată și dorim ca Dumnezeu să ne vorbească din nou prin și din Cuvântul Lui.

În Ezechiel 3 era vorba tot despre un străjer. Citim în Ezechiel 3.17: „Fiul omului, te pun păzitor peste casa lui Israel. Când vei auzi un cuvânt, care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea!” „Când vei auzi un cuvânt, care va ieși din gura Mea”, atunci când vei putea spune: „Dumnezeu m-a trimis”, când vei putea spune: „Așa vorbește Domnul”, luați seama! Doar când Eu te trimit, atunci „să-i înștiințezi din partea Mea!” Acesta este lucrul principal în toată predica fratelui Branham cu titlul „Respect”.

Mai întâi noi trebuie să-L respectăm pe Dumnezeu din toată inima noastră. De asemenea, să respectăm pe mesagerii Lui, Cuvântul Lui; să respectăm tot ce face El. Respectul și teama de Dumnezeu sunt începutul înțelepciunii. Nimeni nu poate face și gândi ce dorește el, și după aceea să aibă impresia că este plăcut lui Dumnezeu. Nu, ci gândurile noastre trebuie să fie gândurile Domnului, căci este scris: „Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre,...Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus... gândurile Mele față de gândurile voastre”.

În această predică cu titlul „Respect”, fratele Branham spune: „Înainte de a ne ruga, vrem să ne gândim la acest lucru: „Cum stau eu astăzi în fața Ta, o, Dumnezeu?...” Cum stau eu în fața Ta, o, Dumnezeu? Care este starea mea? Nu cum stă altul. Nu! Ci cum stau eu înaintea Ta, Dumnezeu? Aceasta eu am spus-o nu doar o dată, ci deseori am repetat acest lucru.

Eu am spus acest lucru și în acest loc. În ianuarie 1981, toți medicii, începând cu profesorul Becker, au intrat pentru ultima dată în salonul unde eram în spital, și el a spus: „Nu mai putem face absolut nimic. Este prea târziu”. Eu am auzit această propoziție. Apoi am fost împins într-o încăpere unde era o perdea în stânga și în dreapta mea. Eu slăbeam din ce în ce mai mult și n-am mai putut vorbi, dar totuși puteam să mai aud. Atunci situația mea a devenit foarte serioasă. Eu am știut că trebuie să mă duc, dar ultima întrebare ardea în inima mea: „Iubite Domn, cum stau eu înaintea Ta, cum mă voi arăta eu în prezența Ta?” Și în următorul moment eu am fost luat din trupul meu și am trăit răpirea. A fost o trăire minunată. A fost una din cele mai frumoase trăiri cu Domnul meu.

Eu doar am vrut să spun că, în ultimul moment nu mai este vorba despre persoanele din stânga și din dreapta noastră, ci este vorba doar despre un singur lucru: „Doamne, cum stau eu înaintea Ta?” Și astăzi putem să ne punem această întrebare, cu dorința ca plăcerea lui Dumnezeu să se odihnească peste noi, prin harul Său.

Noi citim despre Domnul și Mântuitorul nostru că El n-a fost doar botezat, ci că cerul s-a deschis, Duhul Sfânt s-a coborât peste El, și din ceruri s-a auzit glasul lui Dumnezeu care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea”.

Frați și surori, nu este suficient să fii numai botezat în apă, în Numele Domnului Isus Hristos, ci noi trebuie să fim botezați și cu Duhul Sfânt în Numele Domnului Isus Hristos, astfel încât plăcerea sfântă a lui Dumnezeu să se poată odihni peste noi.

Și noi, cu toții, am înțeles acest lucru. Noi să spunem așa cum a spus și Pavel în Romani 7.24: „O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?...”, și în Romani 7.19: „Căci binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!”. Atunci el și-a deschis inima înaintea lui Dumnezeu.

Dar, după capitolul 7 urmează, într-un mod maiestuos, capitolul 8, unde scrie: „Acum dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus...”. Frați și surori, noi nu rămânem la capitolul 7, ci mergem și în capitolul 8 și știm că Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu El însuși. El a iertat toate păcatele noastre. El a luat totul asupra Lui și a purtat totul pe cruce. Și așa cum spune și o cântare: „Eu sunt eliberat prin sângele care a fost vărsat pe crucea de pe Golgota, sânge cu care Domnul și Mântuitorul nostru a intrat în slavă”.

Voi știți că există mulți care cred că „Sângele s-ar fi scurs în pământ”. Nu! Nu! Eu vă citesc din Evrei că Domnul nostru a intrat cu propriul Său sânge în Locul Preasfânt ceresc. Ceea ce este scris în Evrei 9 trebuie s-o primim în legătură cu Matei 26.

Citim Evrei 9.11-12: „Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta (pământească), și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică”. Spuneți „Amin” la acest cuvânt. Amin. O răscumpărare veșnic valabilă. Și când Dumnezeu spune „veșnic valabilă”, atunci este altfel decât dacă un om ar spune așa ceva. Aici a spus-o Dumnezeu. Citim și din Evanghelia după Matei.

Vă spun, frați și surori, nu este suficient să vorbim despre noțiunea „mesaj”, ci noi trebuie să-L cunoaștem personal pe Isus Hristos în puterea învierii Lui. Noi să fim răstigniți cu El, să murim cu El, să fim înmormântați cu El și noi să înviem împreună cu El la o viață nouă.

Eu nu doresc să judec pe nimeni, dar mai ales generația a doua și a treia - oameni care n-au trăit nașterea din nou, vorbesc despre mesaj - și de fapt ei nu au nici măcar siguranța mântuirii, nici măcar siguranța că au primit har din partea lui Dumnezeu. Aici, în acest loc, vestim tot planul Dumnezeului nostru, Evanghelia deplină a Domnului Isus Hristos, Domnul nostru: salvarea sufletului, vindecarea trupului, eliberarea duhului - tot ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu și este pregătit pentru noi, aceste lucruri le vestim prin harul Său.

În Matei 26 avem o expresie minunată în v. 28: „căci acesta este sângele Meu, sângele legământului cel nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”. Aici avem un verset care este înțeles greșit și interpretat greșit de mulți. Toată creștinătatea crede că aici este vorba despre pahar. Dar în pahar era vin, nu era sânge. În pahar era vin, nu sânge. Sângele era încă în Mielul lui Dumnezeu. Acest lucru doresc să vi-l citesc.

Citim v. 29: „Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu”. El n-a băut sânge. El nu și-a băut propriul sânge, ci El a băut din acel pahar, rodul viței, dar totuși El s-a referit la sângele Lui care avea să fie vărsat și cu care avea să intre în Locul Preasfânt; și unde El a și intrat. Despre aceasta noi vom mai scrie. Să spunem foarte clar acest lucru: toate înțelegerile greșite au venit fiindcă s-a strecurat mintea omului și a încercat să înțeleagă lucrurile lui Dumnezeu.

Doresc să mai citesc niște versete biblice care ne arată că Domnul nu doar ne-a ales, ci El a făcut din noi un popor de împărați și preoți. În Exod 19, putem citi ca o comparație minunată. Citim Exod 19 și apoi citim cuvântul din Petru.

Citim Exod 19.3-4: „Moise s-a suit la Dumnezeu. Și Domnul l-a chemat de pe munte, zicând: „Așa să vorbești casei lui Iacov, și să spui copiilor lui Israel: „Ați văzut ce am făcut Egiptului, și cum v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine”. V-am adus la Mine, nu undeva, ci la Mine. „...v-am adus aici la Mine.” „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați...” „La Mine să veniți”.

Citim mai departe vers. 5 și 6: „Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel”. Voi Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt.

Dacă mergem la Levitic, putem vedea cum toți preoții au fost unși cu untdelemn. N-a existat niciun singur preot care să nu fi fost uns cu untdelemn și să fi fost pus în slujbă fără această ungere. Și dacă tot Vechiul Testament ne prezintă acest tablou ca model, atunci și noi ca și împărați și preoți – așa cum este scris, într-un mod deosebit, în Apocalipsa 5.9-10 – avem nevoie de ungerea Duhului Sfânt. Noi trebuie să fim unși de Dumnezeu, fiindcă numai așa putem fi cu adevărat împărați și preoți.

Citim Apocalipsa 5.9-10: „Și cântau o cântare nouă, și ziceau: „Vrednic ești tu să iei cartea și să-i rupi pecetea: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru și ei vor împărăți pe pământ!”

Haideți s-o mai spunem încă o dată: Aaron a fost primul care a fost chemat și uns ca mare preot. Peste el a fost turnat tot untdelemnul, și acesta s-a coborât până pe marginea veșmintelor lui. A fost o ungere deplină, din cap până în picioare: tot trupul, tot sufletul, totul a fost dedicat și supus lui Dumnezeu. Ungerea a fost dedicarea.

Frați și surori, ungerea noastră va fi dedicarea. Noi trebuie să ajungem la punctul în care - și vă spun adevărul - noi nu vom ajunge la odihna deplină în Dumnezeu până când nu vom primi tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru noi. Noi am putea să mai citim acele versete biblice unde

este vorba despre ungere, și cum au fost unși și puși preoții în slujbă. Noi suntem o împărăție de preoți și un neam sfânt pentru Dumnezeu nostru. Domnul Isus a fost Unsul, care a fost uns cu Duhul Sfânt. Iar noi suntem și vom fi unși Domnului. Și despre acest lucru fratele Branham a ținut o predică întregă cu titlul: „Unșii din timpul sfârșitului”. El a vorbit despre faptul că mulți sunt unși fără să fie născuți din nou și fără să fi primit sămânța Cuvântului lui Dumnezeu în inimile lor.

Deci, nu este suficient să fim unși, ci înaintea ungerii, noi trebuie să primim sămânța Cuvântului, toate făgăduințele și tot ce ne-a dăruit Dumnezeu, trebuie să primim prin credință. Și numai după aceea există un conținut pe care Dumnezeu nostru poate să-l pecetluiască. Când are loc o pecetuire atunci trebuie să existe un conținut prețios. Numai dacă există un conținut prețios într-un vas, acesta se poate pecetlui. Puteți să citiți în toată istoria. Nu intrăm în aceste detalii, dar o pecete se pune abia atunci când totul este umplut, aranjat corect și este de o mare importanță. Puteți să vedeți acest lucru practicat și de guvernele țărilor.

Domnul ne arată faptul că și noi trebuie să fim unși ca să putem fi, cu adevărat, o împărăție de preoți și un neam sfânt. Numai așa putem fi noi transformați în chipul Fiul lui Dumnezeu.

Fraților care au probleme cu învățătura despre dumnezeire, doresc să le spun în dragoste: dacă noi Îl vedem pe Domnul Isus Hristos ca Mielul lui Dumnezeu, atunci nu Îl vedem ca o a doua persoană a lui Dumnezeu, ci atunci vedem cum El își împlinește o însărcinare care este legată de planul de mântuire al lui Dumnezeu. Dacă Îl vedem ca Fiul Omului, atunci El nu este o altă persoană dumnezeiască, ci El este Fiul Omului din pricina oamenilor. De aceea în Psalmul 110 este scris: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale”. De aceea este scris că El va trebui, ca Împărat, să stăpânească până când totul Îi va fi supus, așa cum este scris în 1 Corinteni 15: „Căci trebuie ca El să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale”.

După ce va împlini totul, și când toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Tatălui, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți. Așa cum a fost din veșnicie, tot așa va fi din nou în veșnicie. Aceste descoperiri minunate ale Dumnezeului nostru, ca: Fiul lui David, Fiul lui Avraam, Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului, Mielul lui Dumnezeu, Împărat, Preot, Proroc, toate au fost necesare. Este punctul principal al Planului lui Dumnezeu, de care, prin har, am avut parte. Fii ai oamenilor suntem deja, aceasta nu trebuie să mai devenim. Dar fii și fiice ale lui Dumnezeu trebuia să devenim. De aceea este scris în 2 Corinteni 6 despre chemarea afară: „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic”.

Frați și surori este ceva minunat. Eu cred că voi veți fi de acord cu mine că descoperirile Domnului nostru în legătură cu derularea planului de mântuire al Dumnezeului nostru, ca: Mielul lui Dumnezeu, Mare Preot, Fiul omului, sau Împărat, toate trebuie să fie privite în contextul și legătura corectă. Și atunci noi nu vom avea nicio problemă, nici cu Ioan 14: „Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.”. Aici nu sunt două persoane. Probabil că cei mai mulți oameni cred într-un Dumnezeu care este numai în cer. Dar pe Dumnezeul care S-a descoperit în trup, pe Emanuel care, talmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi”, care ne-a adus mântuirea, pe acest Dumnezeu, ei L-au refuzat și L-au batjocorit. Domnul Isus a zis: „Dacă credeți în Dumnezeu atunci credeți și în Mine. Eu sunt descoperirea personală a Dumnezeului Atotputernic.” „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl.” Întotdeauna noi trebuie să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci se împlinește și ceea ce este scris în Luca 10:

„...nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere”. Noi putem spune că El ni S-a descoperit.

Ne gândim în mod deosebit la 1 Ioan 5, unde sunt scrise niște versete minunate. Toate versetele sunt minunate. Dar în această legătură citim 1 Ioan 5.11-12: „Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul, are viața, cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața”. Amin. Amin. După aceea este scris în v. 20: „Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeu adevărat și viața veșnică”. Amin. Amin. Totul este minunat când noi putem să spunem „Da” și „Amin” la fiecare cuvânt al lui Dumnezeu și când putem crede cu adevărat așa cum o spune Scriptura și să vedem aceste legături minunate.

Haideți să rezumăm despre ce a fost vorba astăzi. În introducere noi am citit cuvântul minunat în Isaia 44.3. De multe ori este suficient să citim un singur verset. Citim acest cuvânt minunat din Isaia 44.3: „Căci voi turna ape peste pământul însetat și râuri pe pământul uscat, (tot astfel) voi turna Duhul Meu peste sămânța ta și binecuvântarea Mea peste odraslele tale”. Am putea să mergem la Psalmul 102, la Psalmul 89 și la alte versete biblice. Dumnezeu revarsă Duhul lui Sfânt peste sămânța Lui. În acest timp noi, prin harul lui Dumnezeu, noi putem să fim sămânța lui Dumnezeu, sămânța care a primit Cuvântul lui Dumnezeu. Și cine citește cu atenție Matei 13 până la vers. 37-38, va vedea că prima dată Cuvântul este sămânța și după aceea, copiii împărăției lui Dumnezeu sunt cei în care sămânța Cuvântului vine la viață. Așa cum Domnul nostru a fost Sămânța din Geneza 3.15 și, în tot Vechiul Testament El a fost Sămânța, până la Galateni 3: „...până când avea să vină „Sămânța”. Acolo este scris despre sămânță la singular. Și apoi este spus că Sămânța este Hristos. Și după aceea ne este spus că și noi suntem sămânța lui Dumnezeu.

Frați și surori, Dumnezeu nu a putut să facă mai mult pentru noi. Acum este vorba doar ca noi să credem din toată inima și să fi înțeleși că Dumnezeu a pus niște străjeri pe zidurile Sionului. Dumnezeu a împărțit răspunderi mai multor persoane și El așteaptă din partea noastră, ca noi să avertizăm în așa fel poporul, ca el să cunoască lucrurile care urmează să vină.

Citim în Matei 24: „Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri întâmplându-se...” Și în Luca 21 este scris: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”. În Matei 24 este scris despre smochin, și după aceea este scris că Domnul este chiar înaintea ușii: „De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape. Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă”.

Noi nu am alergat după niște basme meșteșugit alcătuite, nu am alergat nici după răstălmăciri. Nu am scos din context citate din predicile fratelui Branham, ci am lăsat totul acolo unde își are locul. Predicile fratelui Branham le-am comparat cu Cuvântul lui Dumnezeu și am vestit totul împreună. Și cine va face așa, va găsi har înaintea lui Dumnezeu și va putea așeza totul la locul potrivit conform voinței lui Dumnezeu. Atunci noi putem să înaintăm împreună în unitate și putem să venim la străjeri ca să-i întrebăm: „Cât de târziu este?” Această dimineață minunată va veni. Noi așteptăm să vină această dimineață minunată, și să se împlinescă chiar în timpul nostru; noi așteptăm să se împlinescă acest lucru chiar în timpul nostru. Eu mă bazez pe faptul că se va întâmpla în vremea noastră.

Domnul Dumnezeu a trimis ultimul mesaj, ultima chemare a fost dată și ultimii sunt chemați afară. Dacă va vrea Dumnezeu, miercuria aceasta mă voi duce în Etiopia, unde sunt deja planificate adunări puternice. Acolo au fost invitați și vor participa și oameni responsabili cu

presa scrisă și audiovizuală. Este o dorință în inima mea ca să vizitez și astfel de țări în care Cuvântul lui Dumnezeu încă nu a fost vestit așa cum ne-a fost dat nouă prin har. Rugați-vă și pentru acest lucru: ca Domnul să-l poată chema pe ultimul de acolo și ultimii să asculte chemarea Domnului și să iasă afară. Așa cum am subliniat deja: „Adună poporul Meu!” Nu doar chemarea afară, ci „Adună poporul Meu!” „Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele”. Acest scop îl au adunările noastre.

Dacă mă gândesc la cei care vin din România și călătoresc 1500 de km sau cei din Cehia, Slovacia, Austria, Italia, Elveția sau țările vecine - voi nu veniți în acest loc de la distanțe așa de mari, doar ca să fiți aici, ci noi ne adunăm în acest loc ca să ascultăm împreună Cuvântul lui Dumnezeu, și să fim aduși la unitatea în Duhul. Iar la sfârșit, Duhul lui Dumnezeu va fi revărsat, așa cum a spus-o Domnul Dumnezeu și cum este scris în Isaia 44: „Căci voi turna ape peste pământul însetat și râuri pe pământul uscat, (tot astfel) voi turna Duhul Meu peste sămânța ta și binecuvântarea Mea peste odraslele tale...”. Noi suntem de origine dumnezeiască, suntem născuți din nou la o nădejde vie, pe baza făgăduinței pe care o credem, noi avem parte de natura dumnezeiască. Trebuie să fie ceva dumnezeiesc în noi, fiindcă numai așa putem avea parte de natura dumnezeiască. Și Dumnezeu ne-a dăruit-o prin harul Său.

Nu fiți întristați. Fiți întăriți! Așa cum am spus-o mai înainte: noi nu rămânem la Romani 7, ci ne continuăm drumul prin credință până la Romani 8, „Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus”; apoi ne continuăm drumul până la Galateni 2: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”. Și după aceea mergem și la celelalte versete biblice: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”.

Vă rog frumos, nu vă împotriviți niciunui cuvânt al lui Dumnezeu. Nu vă împotriviți, ci credeți fiecare cuvânt din toată inima și primiți-l cu un acord interior și după aceea vi se va descoperi. Domnul nostru este credincios. El a început lucrarea Lui și tot El o va și desăvârși în timpul nostru. La fel de sigur cum ultimul mesaj a fost dat înaintea revenirii Domnului Isus Hristos, la fel de sigur va avea loc și chemarea afară și strângerea împreună a sfinților, astfel ca noi toți să ajungem la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu. Și să stăm la dispoziția Domnului nostru în așa fel ca El, prin ultima Lui lucrare, să se poată descoperi în mijlocul nostru, aici pe acest pământ. Noi vom avea parte de această lucrare și Domnul Dumnezeu ne-o va dărui prin harul Său. Amin.

Haideți să ne ridicăm și să mulțumim împreună Domnului. [...]

Dar mai întâi dorim să fim liniștiți în prezența Dumnezeului nostru.

Iubiți frați și surori, nouă, celor care vestim Cuvântul lui Dumnezeu ne este dată o răspundere foarte, foarte mare. Căci acum Mireasa trebuie să fie pregătită, lămpile trebuie să fie umplute cu untdelemn, și acum, chiar și vasele trebuie să fie umplute cu untdelemn. Acum noi trebuie să primim legătura permanentă cu rezervorul care este pus deasupra sfeșnicului. Conform Zaharia 4, acest untdelemn a curs în aceste șapte perioade din decursul celor șapte epoci ale Bisericii. Și de fiecare dată a fost același Duh Sfânt, același untdelemn care a uns, care a descoperit, care a călăuzit în tot adevărul. Întotdeauna a fost Duhul Sfânt care a călăuzit poporul lui Dumnezeu. Așa este scris în Romani 8: „toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu”. Amin. Dumnezeu cunoaște dorința noastră, știe că noi dorim să fim călăuziți de Duhul Lui.

Fratele Branham a folosit pilda cu Simeon, care a primit descoperirea să meargă în templu, exact în acel moment când Pruncul Isus a fost dedicat Domnului. „Simeon L-a luat în brațe, a binecuvântat pe Dumnezeu, și a zis: „Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după

cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta”. Ceea ce a fost subliniat, a fost faptul că dacă Dumnezeu ne descoperă ceva, atunci El este Acela care ne călăuzește spre acel moment când trebuie să se împlinescă acea făgăduință și în acel loc unde se împlinește făgăduința respectivă. Atunci noi o ținem în mâinile noastre și se împlinește cuvântul: „Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții”.

Din această adunare noi putem lua cu noi ceea ce El ne-a descoperit și anume, că noi suntem un popor de preoți și împărați și că o dedicare sfântă are loc și azi, în acest ceas, în mijlocul nostru. Haideți ca inima noastră să strige către Dumnezeu: „Dedică-mă Ție și pe mine! Unge-mă! Permite ca plăcerea Ta să se odihnească peste mine. Ia de la mine tot ce este de reproșat. Dăruiește-mi pacea Ta!” Și Domnul Dumnezeu o va face.

Cine dorește să fie uns cu Duhul Sfânt? Aleluia. Ca să fim preoți și împărați puși de Dumnezeu. Noi suntem deja. Lăudat și slăvit să fie Numele Domnului. Cine o crede? Ridicați mâinile voastre. Aleluia. Noi cu toții o credem din toate inimile noastre. Așa este scris în Vechiul și Noul Testament: noi suntem un popor de preoți și împărați. Noi vom împărați pe acest pământ împreună cu Domnul nostru, atunci când El va începe să împărătească pe acest pământ. Noi vom avea parte de ospățul de nuntă.

Acum Îl rugăm pe Domnul nostru ca să primim acele haine albe de la El. Acestea să nu fie pătate, ci noi să fim spălați în sângele Mielului și să fim unși cu Duhul Sfânt, să fim dedicați lui Dumnezeu, să înaintăm înspre Domnul nostru, prin credință. Haideți să credem împreună, să experimentăm împreună și să fim binecuvântați împreună. Vă rog, rugați-vă și credeți cu toții. Așa cum este scris în Faptele apostolilor, haideți să ne ridicăm glasurile noastre împreună în rugăciune și Dumnezeu ne va binecuvânta.

Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, noi am auzit Cuvântul Tău și Te rugăm, vino Tu într-un mod puternic în mijlocul nostru și în inimile noastre! Unge-ne Tu! Botează-ne și pecetluiește-ne Tu cu Duhul Sfânt pentru ziua revenirii Tale!

Iubite Domn, lucrează Tu în mijlocul nostru, prin sângele Mielului, prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin Duhul Tău Sfânt. Eu Îți mulțumesc fiindcă noi putem să ne dedicăm Ție din toate inimile noastre. Primește-ne! Noi ne dedicăm astăzi Ție, într-un mod conștient. Unge-ne, pecetluiește-ne, întărește-ne, pregătește-ne și înarmează-ne cu puterea Ta de sus.

Iubite Domn, Îți mulțumim, Îți mulțumim! Aleluia. Aleluia. Dumnezeu ne sfințește prin prezența Lui. Dumnezeu este sfânt. Aleluia. Aleluia. Aleluia.

Dumnezeule mare, eu Îți mulțumesc din toată inima mea fiindcă doar Tu ești Capul Bisericii Tale. De asemenea, Îți mulțumesc că Tu, conform Ioan 17, Îți unești această Biserică cu Tine. Eu Îți mulțumesc și pentru faptul că Antihristul nu are niciun drept la turma răscumpărată cu sângele Tău.

Iubite Domn, noi suntem proprietatea Ta. La fel de sigur cum a avut loc răscumpărarea pe crucea Golgotei, și la fel de sigur cum Tu ca Mare Preot, ca Mijlocitorul legământului cel nou ai intrat o dată pentru totdeauna în Locul Preasfânt, cu însuși sângele Tău cel sfânt și scump și Tu ai adus acest sânge pe tronul îndurării, la fel de sigur și noi am primit har și îndurare din partea Ta, până în momentul când Tu vei reveni și până când ne vei lua acasă la Tine, pe noi, turma Ta răscumpărată de Tine.

Iubite Domn, eu Te rog acum pentru noi toți, dăruiește-ne această siguranță în credință că Tu ne-ai ales înainte de întemeierea lumii în Isus Hristos, Domnul nostru. El a fost Mielul lui Dumnezeu care a fost hotărât înainte de întemeierea lumii ca să moară pentru noi. Încă de atunci

Tu ai scris numele noastre în Cartea Vieții Mielului. O, Doamne, noi suntem proprietatea Ta pentru timp și pentru veșnicie.

Noi Ți mulțumim azi, într-un mod deosebit, că noi avem dreptul să trăim în acest timp, să credem făgăduințele Tale, să primim ultimul Tău mesaj, să primim învățătura din Cuvântul Tău, și să fim readuși înapoi, în starea originală în ce privește învățătura, în viața noastră practică de toate zilele. Tu încă dorești să împlinești tot ce a mai rămas și ce mai este necesar în viețile noastre. Ți mulțumim și pentru prezența Ta de astăzi. Tu ești prezent în această încăpere. Tu ești prezent, o, Dumnezeuule și ungera Ta vine peste noi. Aleluia! Aleluia! Aleluia. Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeuul nostru.

Haideți să cântăm cântarea „Ungere sfântă rămâi peste noi”. [...]

Noi am făcut de cunoscut deja, că dacă va vrea Dumnezeu, miercuri voi zbura spre Etiopia. Rugați-vă pentru mine, ca Domnul să deschidă și acolo uși și inimi, în așa fel ca și ultimii să fie chemați afară și de acolo. Rugați-vă și pentru frații care au parte la vestirea Cuvântului, în toată lumea; rugați-vă și pentru ei în rugăciunile voastre.

Cel mai bun exemplu de părtășie din Europa îl avem în România, unde frații lucrează împreună, stau împreună, unde nu se fac grupuri diferite, ci toți se adună în unitate. Eu cred că nu există o altă țară în Europa, unde peste 4.000 de oameni cred acest mesaj și sunt botezați biblic. Dumnezeu a folosit pe frații noștri de acolo încă de la început. El a folosit pe fratele Peter Auner pentru traducerea predicilor, apoi pe frații Henrich și pe toți ceilalți frați pentru vestirea Cuvântului. La fel a fost cu frații care traduc în alte limbi. Ei au fost folosiți de Domnul, astfel ca mesajul Domnului să fie dat mai departe.

Dacă ne gândim apoi și la fratele Siegfried Fleck și la ceilalți frați care traduc, ei și-au împlinit și își împlinesc în continuare datoria în împărăția lui Dumnezeu, după puterea lor. Toți frații să știe, fratele Gilbert și fratele din Lyon, fratele Herve, voi toți să știți că noi respectăm ceea ce faceți voi. Noi vă iubim și vă urăm tuturor binecuvântarea lui Dumnezeu în toate limbile, în toate orașele și în toate țările. La fel și tuturor celor din Europa de Est. Fraților din Italia le urăm, de asemenea, binecuvântarea lui Dumnezeu. Și în mod deosebit tuturor tinerilor care s-au decis sau doresc să se decidă pentru Domnul. El să vă dăruiască harul Său tuturor, fie din Cehia, Slovacia, Polonia și din toate țările vecine. În acest mod a fost făgăduit: „toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”. Așa se și întâmplă. Domnul cheamă afară pe poporul Său din toate popoarele, limbile și națiunile.

Vă rog, credeți-mă: această chemare care este dată acum, este ultima chemare. Ferice de omul care ascultă această chemare, care Îl cred pe Domnul, și care au parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Aici nu este vorba despre un om, sau despre un mesaj al unui om, ci este vorba despre planul de mântuire al Dumnezeului nostru, și este vorba despre ultimul Lui mesaj: înapoi la Cuvânt, înapoi la Scriptură, înapoi la început, înapoi la original. Căci Domnul nostru este Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul.

Cum am spus deseori în toată lumea: ultimul botez trebuie să fie identic cu primul botez și ultima predică trebuie să fie identică cu prima predică. La sfârșit totul trebuie să fie identic cu începutul și la sfârșit totul trebuie să fie restituit. Ultimul botez cu Duhul Sfânt trebuie să fie identic cu primul botez cu Duhul Sfânt. Înainte de aceasta, noi nu vom avea odihnă.

Frate și soră Kupfer, fiți binecuvântați în Numele Domnului! Este minunat: fratele nostru împlinește anul acesta vârsta de 90 de ani. Dumnezeu a avut grijă de el și l-a ajutat. Este frumos. Noi vă iubim. Noi îi iubim pe toți frații și pe toate surorile noastre. Putem să cântăm cântarea „O, dragoste a lui Dumnezeu”.

Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea...! Cu privire la ceea ce a spus Domnul nostru în Ioan 13.34-35: „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”. Dacă aveți dragoste în mijlocul vostru, atunci lumea va recunoaște că voi sunteți ucenicii Mei. Dragostea dumnezeiască să fie turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. După aceea va fi ungeră, va fi putere, va fi dragostea divină, atunci totul va fi prezent. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dacă Dumnezeu va vrea ne vom revedea peste o lună, la începutul lunii martie.

Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm împreună. Vino frate Kupfer și roagă-te cu noi. Apoi îl vom chema pe fratele Daniel și fratele Gilbert. Fratele Daniel va mulțumi în limba română și fratele Gilbert în limba franceză. Vino frate Kupfer și mulțumește Domnului împreună cu noi. Amin. [...]

Ce zi minunată va fi acea zi când toți vom intra în slava Domnului nostru. Salutați-i pe toți. Domnul să fie cu voi toți. Noi vă invităm din nou să veniți și în primul sfârșit de săptămână al lunii următoare. Aceasta o facem până când va reveni Domnul. Binecuvântarea lui Dumnezeu să fie cu voi! Amin.